

ČESKÁ REPUBLIKA
R O Z S U D E K
J M Ě N E M R E P U B L I K Y

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha, v právní věci žalobců **a) S. L., b) V. D.**, oba zast. JUDr. Josefem Čejkou, advokátem se sídlem v Otrokovicích, nám. 3. května 1606, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem v Brně, Žerotínovo nám. 3/5, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 9. 5. 2011, č.j. JMK 64433/2011, sp. zn. S-JMK 105712/2010/OÚPSŘ,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

[1] Žalobci a), b) se žalobou ze dne 13. 7. 2011, doručenou Krajskému soudu v Brně dne 18. 7. 2011, domáhali přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2011, č.j. JMK 64433/2011, sp. zn. S-JMK 105712/2010/OÚPSŘ, kterým bylo změněno rozhodnutí Městského úřadu Znojmo, odboru výstavby (dále jen „stavební úřad“), ze dne 5. 1. 2011, č.j.

MUZN 755/2011, sp.zn. Výst.2143/2010-Ba, jímž bylo žalobcům nařízeno odstranění plechové stavby Znojmo, Konice, na pozemcích parc. č. 80, 402 v katastrálním území Konice u Znojma (dále jen „stavba“) tak, že se v prvostupňovém rozhodnutí až po začátek textu nad římskou II (Podmínky pro odstranění stavby) text vypouští a nahrazuje se textem tohoto znění: „Městský úřad ve Znojmě odbor výstavby, jako stavební úřad příslušný podle § 13 odst. 1 písm. f) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařizuje S. L., nar. X, bytem J. 275, N. J. a V. D., nar. X, bytem J. 275, N. J. odstranění plechové stavby o půdorysných rozměrech 4 m x 3 m, výšky 2,5 m, s pultovou střechou, postavené na pozemcích par. č. 402 a parc. č. 80 v katastrálním území Konice u Znojma bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem. Ve zbytku bylo rozhodnutí stavebního úřadu potvrzeno.

II.

Průběh správního řízení:

[2] Ze spisového materiálu vyplývá, že stavební úřad vykonal dne 19.3.2010 kontrolní prohlídku stavby na pozemku parc.č. 402 v k.ú. Konice u Znojma. V protokolu sepsaném o kontrolní prohlídce stavební úřad konstatoval, že se na pozemku nachází dřevěná stavba se sedlovou střechou o půdorysných rozměrech 4,5m x 4,5m (dále jen „dřevěná stavba“) a v jejím sousedství částečně na pozemku parc.č. 80 plechová stavba rozměrů cca 4 x 3 m s pultovou střechou (dále jen „stavba“). Bylo zjištěno, že tyto stavby byly provedeny žalobcem a) někdy v roce 2001 v době účinnosti zák. č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „starý stavební zákon“). V době realizace obě stavby vyžadovaly územní rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení, eventuálně plnila-li stavba doplňkovou funkci ke stavbě hlavní, ohlášení stavebnímu úřadu podle § 57 starého stavebního zákona. Stavební úřad dne 19.5.2010, pod č.j. MUZN 43654/2010 vydal oznámení o zahájení řízení o odstranění staveb dle ust. § 129 odst. 3 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Dne 8.6.2010 bylo stavebním úřadem nařízeno ústní jednání spojené s ohledáním na místě, kde byly vyjasněny vlastnické vztahy k oběma stavbám. Sdělením ze dne 23.11.2010, sp.zn. Výst.2143/2010-Ba, č.j. MUZN 101421/2010 bylo stavebním úřadem žalobcům sděleno, že v případě, že nepodají žádost o dodatečné stavební povolení ve smyslu ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona, bude rozhodnuto o odstranění staveb. Dne 21.12.2010 byla podána žalobci a) a b) žádost o dodatečné stavební povolení, ale pouze na stavbu dřevěnou. Řízení o odstranění dřevěné stavby bylo usnesením stavebního úřadu ze dne 4.1.2011, sp.zn. SMUZN Výst.2143/2010-Ba, č.j. MUZN 499/2011 přerušeno a nakonec zastaveno usnesení stavebního úřadu ze dne 23.11.2010, sp.zn. SMUZN Výst.6565/2010-Ba, č.j. MUZN 101332/2010, neboť bylo vydáno dodatečné stavební povolení na dřevěnou stavbu. Jelikož však žalobci nebyla v průběhu stavebního řízení podána žádost o dodatečné stavební povolení k plechové stavbě, stavební úřad rozhodnutím ze dne 5.1.2011, sp.zn. SMUZN Výst.2143/2010-ba, č.j. MUZN 755/2011 rozhodl o odstranění plechové stavby do 30 dní ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Dne 24.1.2011 podali žalobci a) a b) proti rozhodnutí stavebního úřadu odvolání, o kterém bylo žalovaným rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím (rozhodnutí stavebního úřadu částečně změněno a nařízeno odstranění plechové stavby).

III. Žalobní body:

[3] Žalobci v žalobě uvedli, že plechovou stavbu o půdorysných rozměrech 4 x 3 m s pultovou střechou na pozemku parc. č. 402 a 80 v k.ú. Konice u Znojma vlastnil otec žalobkyně a užíval její část po dohodě s vlastníkem pozemku parc. č. 402 a následně tento pozemek na oba žalobce převedl darovací smlouvou. Stavba (plechová bouda) nikomu po celou dobu nevadila. Teprve při stavebním řízení ohledně odstranění dřevěné pergoly na stav. pozemku 79 a par. čísl. 80, Stavební úřad ve Znojmě rozhodl také o odstranění této plechové boudy, kterou určil jako závadná stavba, přestože je řádně udržována a tvoří vedlejší hospodářskou stavbu k ukládání zahradní techniky. Žalobci požádali o dodatečné povolení stavby, přestože ji neinstalovali, ale toto bylo zamítnuto s tím, že mají vzít svoje žádosti zpět, že stavební úřad nikdy stavby nezlegalizuje. Tato rozhodnutí a vůbec celý postoj správních úřadů se jeví jako diskriminační, neboť stavby nejsou ani v rozporu s územním plánem obce, ani s rázem krajiny v krajinné oblasti, jsou ozeleněné a řádně udržované. Z těchto důvodů a vzhledem ke skutečnosti, že stavby jsou instalovány již nejméně 30 – 50 let, nemohou žalobci souhlasit s rozhodnutím odvolacího správního orgánu

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě:

[4] Žalovaný v písemném vyjádření uvedl, že žalobci nepodali žádost o dodatečné stavební povolení ve smyslu ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona, a to i přesto, že byli řádně stavebním úřadem o této možnosti, včetně možnosti vydání dodatečného stavebního povolení, poučeni. Žalovaný proto neměl možnost, jak tuto stavbu zlegalizovat a postupoval zcela v souladu se zákonem. Tvzení žalobců o podané žádosti o vydání dodatečného stavebního povolení nemá oporu ve spisovém materiálu. Na základě uvedeného proto žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl jako nedůvodnou.

V. Právní hodnocení soudu:

[5] Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud o žalobě rozhodl bez jednání ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. poté, co účastníci s takovým postupem vyslovili souhlas.

[6] Spornou otázkou v dané věci je, zda stavební úřad postupoval v souladu se zákonem, když nařídil stavebníkovi odstranění plechové stavby, která byla na pozemcích parc. č. 402 a 80 v k.ú. Konice u Znojma realizována bez stavebního povolení nebo opatření stavebního úřadu.

[7] Podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona platí, že stavební úřad nařídí vlastníku stavby, popřípadě s jeho souhlasem jiné osobě, odstranění stavby prováděné nebo

provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním.

[8] Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona platí, že stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že a) není umístěna v rozporu se záměry územního plánování, zejména s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území, b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.

[9] Podle ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona u stavby prováděné či provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním, stavební úřad zahájí řízení o její odstranění. Pokud půjde o stavbu uvedenou v odstavci 2, stavebník nebo vlastník požádá o její dodatečné povolení a předloží podklady ve stejném rozsahu jako k žádosti o stavební povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti; v tomto řízení postupuje podle § 111 až 115. Bude-li stavba dodatečně povolena, řízení o odstranění stavby zastaví.

[10] Žalobci namítali, že předmětná stavba (plechová bouda), kterou na pozemcích p. č. 402 a p. č. 80 k.ú. Konice u Znojma instaloval otec žalobkyně po celou dobu nikdy nikomu nevadila. Mezi účastníky řízení přitom není sporné, že vlastníky předmětné stavby k datu rozhodování správních orgánů byli oba žalobci, kteří stavbu získali od původního vlastníka – otce žalobkyně. Námitka, že předmětná stavba nikdy nikomu nevadila, je z pohledu shora citované zákonné úpravy vyjádřené v ust. § 129 odst. 1 a 3 stavebního zákona zcela irelevantní. Podstatné pro předmětné řízení je zjištění, zda existuje stavba provedená bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu, vyžadovaného stavebním zákonem (k této otázce se soud vyjadřuje v odstavci [11]) a kdo je osobou, vůči níž může stavební úřad odstranění stavby nařídit (viz ust. § 129 odst. 1 stavebního zákona) – tato skutečnost není mezi účastníky řízení sporná.

[11] Žalobci dále namítali, že teprve v rámci řízení ohledně odstranění dřevěné pergoly na stavebním pozemku č. 79 a p.č. 80 rozhodl stavební úřad také o odstranění předmětné stavby, kterou určil jako závadnou stavbu, přestože tato je řádně udržována a tvoří vedlejší hospodářskou stavbu k ukládání zahradní techniky. Ani tato námitka není důvodná. Předmětné řízení řešilo otázku, zda jsou splněny podmínky pro nařízení odstranění plechové stavby postavené na pozemcích p. č. 402 a parc. č. 80 k.ú. Konice u Znojma. Řízení bylo vedeno z úřední povinnosti a bylo iniciováno Správou Národního parku Podyjí, která stavebnímu úřadu podala podnět k prošetření zjištění vyplývající z terénního šetření ze dne 20.11.2009, v jehož rámci její zaměstnanci zjistili existenci dvou staveb, k nimž Správa Národního parku Podyjí nevydávala žádné vyjádření. Jednou ze staveb je stavba, jejíž odstranění bylo nařízeno shora citovaným prvostupňovým správním rozhodnutím. Původně se jednalo o řízení, které se týkalo obou zmiňovaných staveb, které bylo později odděleno a probíhala pak dvě samostatná řízení pro každou stavbu zvlášť. Otázka, zda došlo k vydání rozhodnutí o odstranění předmětné stavby v souvislosti (časové nebo věcné) s řízením o odstranění jiné stavby je právně nevýznamná s ohledem na shora citovanou právní úpravu.

Z obsahu správního rozhodnutí o nařízení odstranění předmětné stavby i z obsahu napadeného rozhodnutí žalovaného nevyplývá, že stavba měla být správními orgány označena jako závadná (tvrzení žalobců zřejmě poukazuje na ust. § 129 odst. 1 písm. a) stavebního zákona). Stavba byla totiž shledána správními orgány jako taková, která byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu, vyžadovaného stavebním zákonem. V rámci žalobního návrhu žalobci neuplatnili žádné tvrzení, které by tento závěr správních orgánů zpochybňovalo. Žalobní tvrzení o řádném udržování předmětné stavby rovněž nejspíše míří k ust. § 129 odst. 1 písm. a) stavebního zákona a je proto v dané věci nevýznamné, neboť toto ustanovení nebylo použito. Rovněž tak námitka, že stavba má tvořit vedlejší hospodářskou stavbu k ukládání zahradní techniky je z pohledu citované právní úpravy nevýznamná.

[12] Žalobci dále namítali, že požádali o dodatečné povolení stavby, přestože ji neinstalovali, ovšem dodatečné povolení bylo zamítnuto s tím, že mají vzít své žádosti zpět, neboť stavební úřad nikdy stavby nelegalizuje. Rovněž tato námitka není důvodná, neboť směřuje do jiného (samostatného) řízení, týkajícího se dodatečného povolení předmětné stavby. Z tvrzení žalobců lze jednoznačně dovodit, že ačkoliv podali žádost o dodatečné povolení stavby, stavební úřad v rámci stavebního řízení buď žádost zamítl, či stavební řízení zastavil pro zpětvzetí žádosti. Ke kladnému rozhodnutí ohledně žádosti o dodatečné povolení stavby nedošlo. Žalobci proto buď neměli brát uvedenou žádost zpět, anebo měli brojit (ať už v rámci správního řízení, či případně v rámci soudního řízení) proti pro ně nepříznivému rozhodnutí v rámci uvedeného stavebního řízení, pokud by takové bylo vydáno. Nad rámec uplatněné žalobní námítky soud poznamenává, že z této námítky, ani z jiné části žaloby nelze dovodit tvrzení, že by nemělo dojít k ukončení zmiňovaného stavebního řízení a že by právě tento důvod měl být důvodem, pro který by žalobci požadovali zrušit žalobou napadené rozhodnutí žalovaného.

[13] Žalobci dále namítali, že „tato rozhodnutí a vůbec celý postoj správních úřadů“ se jim jeví jako diskriminační, neboť stavby nejsou v rozporu s územním plánem obce, ani s rázem krajiny v krajinné oblasti, a jsou ozeleněné a řádně udržované. Rovněž tato námitka není důvodná. Pokud by žalobci měli tímto tvrzením na mysli rozhodnutí vydaná v rámci řízení o dodatečném povolení stavby či jednání správních orgánů v rámci takového řízení, nemůže být uvedená námitka předmětem nynějšího přezkumu soudu, neboť bylo na žalobcích, aby po vyčerpání opravných prostředků takováto rozhodnutí napadli samostatnou žalobou. Vztahuje-li se námitka k rozhodnutí o nařízení odstranění stavby, navazujícímu žalobou napadenému rozhodnutí žalovaného a ke správnímu řízení, v jehož rámci byla rozhodnutí vydána, nelze dovodit, že by rozhodnutí či postup správních úřadů měli být vůči žalobcům diskriminační, a to jak obecně, tak ani proto, že by stavby neměly být v rozporu s územním plánem obce, ani v rozporu s rázem krajiny v krajinné oblasti, neboť se jedná o stavby ozeleněné a řádně udržované (jak tvrdí žalobci). Z žaloby ani z obsahu správních spisů nevyplývá, že by správní orgány měly přistupovat k projednávání věci či k žalobcům diskriminačně, tedy rozdílně od jiných subjektů – vlastníků „černých“ staveb. Ve věci je podstatné zjištění, že ačkoliv došlo k zahájení řízení o odstranění stavby, nebylo přes žádost žalobců kladně rozhodnuto o jejím dodatečném povolení, a proto byl stavební úřad povinen nařídit odstranění stavby. Žalobci přitom v rámci žalobních tvrzení nenamítali, že by neměli být vlastníky předmětné stavby, nebo že by se nemělo jednat o stavbu provedenou bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem. Každý vlastník tzv. „černé stavby“ je vystaven

riziku, že nedojde-li k vydání dodatečného povolení na stavbu, může být po zjištění zákonných podmínek vyplývajících ze stavebního zákona nařízeno její odstranění. Otázka, zda stavba je či není v rozporu s územním plánem obce, či s rázem krajiny v krajinné oblasti, protože je ozeleněná a řádně udržovaná, není podstatná pro řízení ve smyslu ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona.

[14] Ani poslední žalobní námitka, že stavby jsou instalovány již nejméně 30 – 50 let, není důvodná, neboť v rámci předmětného správního řízení z pohledu rozhodné právní úpravy není doba trvání stavby významná.

[15] Za tohoto stavu věci nezbylo soudu, než žalobu postupem podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout, neboť podle tohoto ustanovení platí, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

VI. Náklady řízení

[16] Výrok o nákladech řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. února 2013

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu